

Over Maria

Het wonder in Fatima

VERHAAL

Op 13 mei in het jaar 1917, dus iets meer dan 100 jaar geleden, gebeurde er vlakbij het kleine dorpje Fatima in Portugal een wonder. Dat wonder overkwam Francisco Martos, zijn zusje Jacinta en hun nichtje Lucia Dos Santos. Francisco was acht jaar, Jacintha zeven en Lucia 10 jaar oud. Dit verhaal gaat over het wonder en is echt gebeurd in de tijd van de eerste wereldoorlog.

Het was in die tijd heel gewoon dat kinderen uit arme gezinnen niet elke dag naar school gingen. Ze moesten thuis helpen op alle dagen van de week. Jonge kinderen pasten bijvoorbeeld op de schapen. Zo ging het ook die zondag.

Lucia, Jacinta en Francisco gaan eerst naar de kerk. Dat doen ze elke zondag. Daarna gaan ze met hun schapen naar het veld, zodat de schapen lekker vers gras kunnen eten. Dat doen ze ook elke zondag. Maar op die zondag 13 mei 1917 gebeurt er iets dat nog nooit was gebeurd. Terwijl ze samen aan het spelen zijn, zien de kinderen plotseling een heel mooie vrouw in het wit. Om haar heen zien ze een prachtig licht. Ze staat met haar voeten op een wolk. De wolk die hangt boven een klein eikenboompje.

Ze kijken en kijken en dan begint Lucia als eerste te praten. “Wie bent u en waar komt u vandaan?” vraagt Lucia. “Ik kom uit de hemel,” zegt de mooie vrouw. “Wat wilt u van ons,” vraagt Lucia. “Kom elke 13e dag van de maand om 12 uur ‘s middags naar deze plek. Ik vraag jullie ook om iedere dag te bidden voor vrede in de wereld en een einde aan de oorlog. Houd dat vol tot oktober. Dan zal ik zeggen wie ik ben. Dan kunnen jullie het zien.” Daarna verdwijnt de mooie vrouw langzaam in het licht van de zon.

De kinderen zijn op 13 juni op dezelfde plaats en de mooie vrouw is er ook weer. Elke maand komen de kinderen op de 13^e dag naar de plaats waar ze de mooie vrouw hebben gezien. De mooie vrouw vertelt aan de kinderen dat het God veel verdriet doet wanneer mensen slechte dingen doen. Ook legt zij uit dat bidden veel goed kan maken. Steeds vraagt zij aan hen om elke dag te bidden om vrede. Thuis hebben de ouders van de kinderen een heel bijzonder kralensnoer. Het is niet zomaar een ketting. Het snoer heet een Rozenkrans. Elke kraal is een gebed. Zij gebruiken dat snoer om te bidden. De mooie vrouw zegt tegen de kinderen dat ze deze Rozenkrans moeten gebruiken om te bidden. Zeker 10 keer per dag. De kinderen vinden het heel fijn om de vrouw te zien en ze willen graag doen wat zij vraagt. Vooral Francisco bidt wanneer hij maar kan.

Intussen weten alle dorpen in de buurt van Fatima dat de herderskinderen bijzondere dingen meemaken op het veld bij het dorp. Steeds meer mensen komen kijken op de 13^e van de maand. Ze zien hoe de kinderen op hun knieën vallen en dan alleen nog maar aandacht hebben voor iemand die met hen spreekt, maar zelf zien de mensen niets of niemand. De mensen snaptten het niet maar toch maakt het zo’n grote indruk op de mensen dat op 13 oktober 1917 meer dan 70.000 mensen naar het dorp Fatima komen. Die dag is het de laatste keer dat de kinderen de vrouw zien verschijnen.

HOUVAST OP SCHOOL

Dan wordt het 13 oktober, het laatste bezoek van de vrouw. Zij had al bij haar eerste bezoek beloofd dat ze zou zeggen wie ze is maar omdat de mensen haar niet kunnen horen zal ze ook iets laten merken aan de mensen. Dan weten alle mensen dat het waar is wat de kinderen hebben verteld.

Al vroeg in de morgen komen de mensen naar de plek waar de mooie vrouw iedere maand verschijnt. Het regent en iedereen is doorweekt. De drie kinderen komen aan en voelen hoe de mensen hen nieuwsgierig maar ook met ongeloof bekijken. Er zijn zoveel mensen dat de kinderen veel moeite hebben om naar het eikenboompje te lopen. Zoals de andere keren zien alleen de kinderen de mooie vrouw verschijnen.

Nu vraagt Lucia weer aan de vrouw wie zij is. Zij hoort de vrouw zeggen: "Ik ben Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans." Jullie kennen me als Maria, de moeder van Jezus. Vanaf vandaag is Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans ook één van de namen voor mij." Maria vraagt opnieuw of ze elke dag de Rozenkrans willen bidden. Dan zal er vrede komen. Met een bedroefd gezicht vertelt ze dat God verdrietig is over de slechte dingen die mensen doen. Hij is verdrietig omdat er oorlog is en geen vrede. Ze zegt dat het is echt nodig dat mensen vergeving vragen en beter gaan leven.

Als ze is uitgesproken, breekt ineens de zon door. Maar wat is dat? De zon is anders dan normaal. "Kijk eens naar de zon!", roepen de mensen naar elkaar. Zonder problemen kunnen ze gewoon naar de zon kijken. Hun ogen doen geen pijn. De zon lijkt parelkleurig en geeft een vreemd licht. Het lijkt alsof alles eerst paars, dan hemelsblauw en dan geleidelijk aan geel wordt.

Plotseling zien de mensen de zon als een wiel rondtollen, zigzaggend door de lucht en dan - oh jee wat is dat- het lijkt alsof de zon als een grote vuurbal op de aarde gaat vallen! De mensen worden heel erg bang. Ze vallen op de knieën in de modder en beginnen hardop te bidden.

Dit alles duurt ongeveer 10 minuten en dan keert de zon weer naar zijn gewone plaats terug. Als iedereen een beetje bijgekomen is van de schrik, merken ze dat alle natte kleren droog zijn en zonder moddervlekken.

Alle mensen die er bij waren, begrijpen dat dit niet gewoon was. Hier is een wonder gebeurd. Wonderen zijn er niet zomaar. Wonderen komen van God. De mensen twijfelen niet meer. Francisco, Jacintha en Lucia hebben Maria echt gezien en gesproken.

Heel veel mensen gaan naar Fatima om daar te bidden tot Maria 'Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans'. Ze willen daar zijn waar Maria heel dicht bij ons mensen is geweest. Fatima is een bedevaartsoord geworden.

Dagelijks bidden ook heel veel mensen over de wereld de Rozenkrans.